

کارآفرینی و کنترل خطر پذیری آسیب‌های اجتماعی در مدارس ابتدایی

زرین استاد

آموزگار پایه اول ابتدایی شهرستان بندر ماهشهر - دبستان حضرت راضیه (س)

مدرک تحصیلی پژوهشگر: کارشناسی علوم تربیتی

چکیده:

هدف از پژوهش حاضر شناسایی دانش آموزان در معرض خطر در سطح دبستان حضرت راضیه (س) و توانمندسازی آنان از طریق ۲۲ راهکار ارائه شده به ویژه کارگاه کارآفرینی، به منظور پیشگیری از آسیب‌های اجتماعی است. دانش آموزان مهم‌ترین و حساس‌ترین عناصر در نظام آموزش و پرورش و سرمایه‌های ملی این مرز و بوم به شمار می‌آیند. مدرسه نیز به عنوان یکی از مهمترین نهادهای رسمی و آموزشی کشور که همه کودکان با رسیدن به سن تحصیل وارد آن می‌شوند، موظف است تا با تمهیدات لازم و مفید با بالا بردن سطح دانش و آگاهی دانش آموزان آنها را در برابر رفتارهای پرخطر و نا سالم اجتماعی محفوظ و مصون نگاه دارد. اگر امروزه در جهت پیشگیری، کنترل و کاهش آسیب‌های اجتماعی اقدامات لازم را انجام ندهیم بی‌شک سرمایه‌های مادی معنوی انسانی و اجتماعی ارزشمندی را که همان فرزندانمان هستند، از دست می‌دهیم بنابراین در این پژوهش اینجانب خانم زرین استاد در ابتدا به شناسایی کودکان در معرض خطر در سطح آموزشگاه پرداخته، سپس از طریق مشاهده رفتار دانش آموزان و عملکرد آنها و همچنین مصاحبه با آموزگاران و افراد متخصص در این زمینه، و جمع‌بندی اطلاعات به دست آمده از طریق پرسش‌نامه ۲۲ راهکار به ویژه کارآفرینی با هدف توانمندسازی و افزایش مهارت‌های زندگی این کودکان ارائه و اجرا کردیم، تا بتوان از بروز آسیب‌های اجتماعی پیشگیری کرد. که نتایج حاکی از آن است مدرسه به دلیل کارکردهای آموزشی و تربیتی، نقش مهمی را در زمینه ارتقای توانمندی و مراقبت از کودکان در معرض خطر در برابر آسیب‌های اجتماعی بر عهده دارد و می‌توان با ارتقای سطح مهارت‌های زندگی و توانمندسازی این کودکان از بروز آسیب‌های اجتماعی جلوگیری و پیشگیری کرد.

واژه‌های کلیدی: کارآفرینی، کودکان در معرض خطر، آسیب‌های اجتماعی، مدرسه

❖ مقدمه:

در جامعه امروزی همه ملت‌ها با هر نظام سیاسی و اجتماعی پیشرفته و در حال رشد به مسئله تربیت توجه دارند و آموزش و پرورش نسبت به فعالیتهای اجتماعی در مقیاس جهانی از اولویتی خاص بهره‌مند است. مسئله تعلیم و تربیت بزرگ‌ترین و دشوارترین مسئله‌ای است که انسان با آن درگیر است، بنابراین هدف آموزش و پرورش لحاظ کردن ابعاد جسمانی، ذهنی، عاطفی و اجتماعی برای دستیابی به انسان کامل است.

اما پرورش انسان کامل تنها مستلزم کسب دانش و مهارت و توانایی نیست بلکه لازمه آن باز بودن ذهن در برابر آنچه در جهان خارج اتفاق می‌افتد و تفاهم با مردم و رفتارهای واقعی برای دستیابی به روابط اجتماعی هماهنگ و هم‌نواست و در واقع آموزش و پرورش به دنبال جامعه‌پذیر و فرهنگ‌پذیر کردن نسل‌های جدید و آینده برای پذیرش جامعه جهانی است.